

merrigsdag nu, efter at have siddet i 3 Maaneder, skulde skilles ad uden at have udrettet noget som helst, vilde det være en Ulykke, der kunde faa meget vidtrækkende Følger for os baade udadtil og indadtil.

Frijs: Hvis det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) i min Udtalelse om, at et bestemt Partistandpunkt skulde finde Hvile paa et bestemt Sted, har ment at se nogen Haan, har det ærede Medlem taget ganske fejl. Jeg nærer fuld Respekt for enhver Mening saa længe, indtil jeg har uomstødelige Beviser for, at det ikke er nogen Mening, og dette gælder ikke for det ærede Medlems Vedkommende. Hvad der laa i mine Ord var simpelt hen — som jeg ogsaa tror, enhver vil kunne forstaa — dette, at et Partistandpunkt kan blive saa gammelt, at det har større historisk end reel Interesse.

Madsen-Mygdal: Jeg havde ellers ikke tænkt at fortsætte længere. Men jeg ønsker at gøre et Par ganske korte Bemærkninger. Den ene er overfor det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Jørgen Pedersen). Han kunde ikke forstaa, eller han forundrede sig over, at jeg ikke kunde forstaa, at det var saare naturligt, at man beholdt sin Overbevisning eller bevarede sin Overbevisning — der er nogen Forskel paa at beholde sin Overbevisning og at bevare sin Overbevisning. Det er alligevel lidt underligt, naar man laver en Overenskomst, at man saa skal have det absolut fastslaaet, at hver af Parterne bevarer sin Overbevisning; men det, at man i det andet Ting havde taget Forbehold med Hensyn til denne Overenskomst, kunde han ikke se, at der var noget underligt i. Jeg skulde dog mene, at naar det ærede Medlem og jeg afslutte en Overenskomst med hinanden, saa skulde vi da ogsaa føle os forpligtede, til Trods for hvilken Overbevisning vi have, til at faa denne Overenskomst respekteret, ellers synes jeg ikke, at vi handle, som vi bør. Og ligeledes gælder det i alle Forhold i Livet, synes jeg, at naar man opretter en Overenskomst, saa maa Parterne ogsaa være saa ærlige, at de maa stille efter, at denne Overenskomst skal holdes. Jeg forstaaer ikke, hvilke andre Betragtninger man kan gøre gældende og sige, at man alligevel nok kan løbe fra den Overenskomst og arbejde for at faa den stødt over Ende saa snart som

muligt; det er noget, som absolut gaar over min Forstand.

Til det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) vil jeg sige, at jeg beklager, at han ikke har hørt mine Udtalelser; han var jo ikke til Stede. Men jeg takker ham for den Udtalelse, han kom med nu; han har ikke haft til Hensigt at saare mig eller at saare mine Følelser i saa Henseende, og det takker jeg ham, som sagt, for. For øvrigt skal jeg ikke komme ind paa at gentage, hvad jeg havde sagt; det skal jeg lade fuldstændig ligge og altsaa ikke fortsætte dette Ordskifte længere.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg ønsker kun at gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Rambusch). Han fremsatte nu nogle af de Indvendinger, han havde undladt at fremsætte i sit første Foredrag. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem eller drøfte dem her; thi jeg erkender, at de fleste af dem kunne lettere drøftes ved anden Behandling; da han jo vil stille Ændringsforslag. Det gælder saaledes baade Rytteri og Musik og Valgforfremmelse og deslige. Det ærede Medlem mente, at Skibene ikke straks kunde sendes ud til Bombardement; de maatte først have Ammunitionsforsyning. Ja, det var i gamle Dage, at det var Tilfældet; nu have Skibene deres Ammunition om Bord, ere altid i krigsberedt Stand; selv vore Skibe her, skønt vi jo ikke kunne siges at være særlig vel med, ere forsynede med Ammunition og kunne straks være krigsberedte. Nej, de store Mariner have Flaadestyrker ude til enhver Tid, saa at de ved telegrafisk Varsel kunne være i Orden til Bombardement. Derfor gælder det stærkt om, at vor Søbefæstning og vor Kystbefæstning i det hele taget er i Orden.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes jeg kunde gaa med til at nedlægge disse Støttepunkter — det samme Spørgsmaal stillede det ærede 6te kongevalgte Medlem (Hage) —, naar jeg vilde have, at Hæren skulde sendes til Kysten. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at den vigtigste Betingelse for, at man kan sende Hæren til Kysten, er, at man overhovedet har en Hær. Har man ikke det, er der ikke Tale om at sende den noget Sted hen, og Rigsdagen har erkendt, senest ved Forliget i 1894, at vor Forsvarsordning ikke kan have baade en nogenlunde stor og veludrustet Hær og saa en Befæstning af